

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

6. De ministro sacramenti Pœnitentiæ, & absolutione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

dub. 5. num. 12. Ioann. de Lugo d. tract. de Penit. disp. 15. sect. 7. num. 142. & 143. vbi à num. 149. de pueris agit. Barthol. à S. Fausto tom. 3. tra. de Penitenti. lib. 4. q. 14. 35. & Fagundez d. precepto 2. lib. 1. c. 3. num. 18. plures, quos refero in collect. ad d. c. omnis vtriusque sexus num. 2. cum quibus est magis communis sententia, summum Pontificem obligari de iure diuino confiteri; ad annuale vero Confessionis preceptum non teneri quoad vim coactiuam, secus vero quoad vim directiuam. Tullench. in decalog. lib. 3. cap. 4. dub. 2. num. 13. & c. 5. dub. 2. num. 20.

21. Cum ad annos discretiōnis peruenissent.] peruenire ad

annos discretiōnis quando quis dicatur, vide Nauar. d. c. 21. num. 37. & 88. Soar. d. contr. 4. disp. 26. sect. 2. num. 3. Henric. d. lib. 4. c. 1. §. 2. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 50. Paul. Comitol. resp. moral. lib. 1. q. 16. Aegid. de Coninck de Sacram. 10. 2. disp. 5. num. 50. Hernandez d. part. 2. cap. 8. §. 2. num. 15. Fagundez d. prac. 2. lib. 1. c. 2. num. 3. in princ. & c. 3. n. 10. Azor. d. p. 1. lib. 7. c. 40. quest. 6. Ioan. de Lugo d. disp. 15. sect. 7. n. 152. Vatq. tom. 4. quest. 50. art. 2. dub. 4. Barthol. à S. Fausto d. tract. de Penitenti. lib. 4. quest. 37. vbi ad completum septennium id extendit. Tullench. in Decalog. lib. 3. cap. 4. dub. 2. num. 11. & 12.

De Ministro Sacramenti Pœnitentiæ, & absolutione.

C A P V T V I.

1 Minister Sacramenti Pœnitentiæ solus Sacerdos.

2 Absolutio sacramentalis est ad instar actus iudicialis.

¶ Infra can. 10. i. Matth. 16. & 18. c. Ioan. 20.

¶ Suprà sess. 7. de Sacrament. c. 10.

¶ Cap. secundum Eccle. sic 19. dist. & cap. non nocet. 1. q. 1. f. Infra canon. 9.

Circa ministrum autem huius Sacramenti, a declarat sancta Synodus, falsas esse, & à veritate Euangelij penitus alienas doctrinas omnes, quæ ad alios quosuis homines, præter Episcopos, & Sacerdotes Clauum ministerium perniciosè extendunt, putantes verba illa Domini: ^b Quæcumque alligaueritis super terram, erunt alligata & in cælo; & quæcumque solueritis super terram, erunt soluta & in cælo; ^c & quorum remisit peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt, ad omnes Christi fideles indifferenter, & promiscue, ^d contra institutionem huius Sacramenti, ita fuisse dicta, vt quiuis potestatem habeat remittendi peccata publica quidem per correptionem, si correptus acquerit, secreta verò per spontaneam Confessionem, cuiuscunque factam. Docet quoque, etiam Sacerdotes qui peccato mortali tenentur, per virtutem Spiritus sancti, in ordinatione collatam tanquam Christi ministros, functionem remittendi peccata exercere, & eosque prauè sentire, qui in malis Sacerdotibus hanc potestatem non esse contendunt. ^e Quamuis autem Absolutio Sacerdotis alieni beneficii sit dispensatio, tamen non est solum nudum ministerium, vel annunciandi Euangelium, vel declarandi remissa esse peccata, ^f sed ad instar actus iudicialis, quo ab ipso, veluti à iudice, sententia pronuntiatur. Atque ideo debet penitens adeò sibi de sua ipsius fide blandiri, vt, etiam ^f si nulla illi adfuit contritio, aut Sacerdoti animus seriò agendi, & verè absoluedi desit, putet tamen se propter suam fidem, verè, & coram Deo esse absolutum, nec enim fides sine Pœnitentia remissionem vllam peccatorum præstaret, nec is esset, nisi salutis suæ negligentissimus, qui Sacerdotem iocose absoluentem cognosceret, & non alium seriò agentem, sedulo requireret.

1. Vide S. Thom. 3. p. quest. 84. art. 3. Scot. in 4. dist. 18. quest. 4. art. 1. & dist. 20. quest. 1. art. 3. concl. 4. Pyg. de Ecclesiast. hierarchia, lib. 2. cap. 3. Maldonat. 10. 2. de penitenti. p. 3. quest. 3. Petr. Sot. lect. 3. de Sacrament. Ordinis, Onuphr. de sigillo Confess. sect. 3. quest. unica, dub. 5. vers. prima conclusio. Soar. 10. 4. de penitenti. disp. 16. cum seqq. Vatq. tom. 4. quest. 84. art. 3. dub. 1. & quest. 93. art. 1. dub. 1. Marcl. Megal. p. 1. in stir. confess. lib. 1. Valer. Reginald. in praxi fori penitenti. lib. 1. cap. 1. Aegid. de Coninck de Sacram. tom. 2. quest. 8. Bonacin. eod. tract. de Sacram. disp. 5. quest. 7. puncto 1. à num. 1. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 6. §. Vincet. Filiuc in qu. moralibus tract. 7. cap. 7. cum seqq. Mössel. in summa Theologia moral. tract. 7. cap. 14. de ministro Sacramenti Pœnitentiæ, Fagundez in quinque Ecclesiæ precepta, prac. 2. lib. 7. de ministro Confessionis. Paul. Laymann in Theologia moral. lib. 5. de Sa-

eram. tra. 6. c. 10. Ioan. de Lugo de Sacram. in tract. de Penit. disp. 18. sect. 1. n. 1. cum seqq. Torreblanca de iure spirit. lib. 14. c. 1. n. 26. & n. 30. Hurtado de Sacram. tra. de Penit. disp. 10. de Ministro Sacram. panis. An liceat laico confiteri tempore necessitatis: Vide late declarantem Magdalen. de humero testium in testamento requisito p. 1. c. 10. num. 61. cum multis seqq. pag. 109. Ioan. de Lugo d. tract. de Penit. disp. 18. sect. 1. num. 4. Hurtado d. disp. 10. diff. 1.

a. Declarat sancta Synodus, &c.] Ad alios præter Episcopos & Sacerdotes Clauum potestatem non extendi dicit Torreblanca d. lib. 14. c. 1. num. 30.

f. Sed ad instar actus iudicialis.] Absolutionem esse ad instar actus iudicialis, quo à Sacerdote, veluti à iudice sententia pronuntiatur, per hunc text. dicit Bonacin. d. disp. 5. q. 4. puncto 6. num. 1. in fine.

De casuum reservatione.

C A P V T V I I.

1 Doctores referuntur de casibus reservatis agentes.

2 Clemens VIII. cunctis Regularibus certos casus reservatos taxauit.

3 Papa potest sibi reservare casus respectu omnium.

4 Casus quot Pontifices sibi reservarunt.

5 Censuras plures in Bulla Cens. & extra illam Pontifices reservarunt.

6 Episcopus potest sibi reservare casus.

7 Episcopi quæ peccata reservare soleant, & possint.

8 Episcopus successor illius, qui casus sibi reservauit, potest ab eis absolvere.

9 Ecclesia potest reservare non solum peccata, quæ habent excommunicationem, vel censuram annexam, sed etiam alia peccata grauiora.

10 Reservatio nulla fit in articulo mortis.

11 In mortis articulo constituti qui dicantur,

12 Sacerdotes simplices possunt absolvere constitutos in articulo mortis, etiam quando adest proprius parochus.